

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. B. M. K.**, zast. Mgr. M. Č. advokátom, X. K., L. č. X. proti žalovanému **J. D.**, H. K., **o nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31. 03. 2006 č. k. 2Cob/35/2006-35, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31. 03. 2006 č. k. 2Cob/35/2006-35 a uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 15. 02. 2006 č. k. 29Cb/206/05-24 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 15. 02. 2006 č. k. 29Cb/206/05-24 odmietol podanie žalobcu, ktoré došlo súdu 21. 12. 2005 a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania predbežného opatrenia na zabezpečenie dôkazových materiálov a aby súd poveril súdneho znalca na zdokumentovanie väd osobného automobilu značky OPEL Sintra, ktoré sú v rozpore s uzavretou kúpnu zmluvou. Na výzvu súdu k upresneniu návrhu, pretože toto nespĺňalo náležitosti podľa § 75 O. s. p., žalobca podaním, ktoré došlo súdu 10. 01. 2006 žiadal, aby súd vydal predbežné opatrenie – aby poveril súdneho znalca k vypracovaniu znaleckého

posudku, v ktorom by zdokumentoval závady na automobile tak, aby neboli zmarené dôkazy a aby medzičasom majiteľ vozidla leasingová spoločnosť Č. a. s. nemohla odobrať auto ešte pred vypracovaním znaleckého posudku. Vzhľadom k tomu, že zo žaloby a jej upresnenia nebolo jasné, či žalobca žiada zabezpečenie dôkazu alebo vydanie predbežného opatrenia a teda jeho podanie nie je jasné, zrozumiteľné a nezameniteľné, súd podanie žalobcu odmietol.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením zo dňa 31. 03. 2006 č. k. 2Cob/35/2006-35 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa domáhal náhrady škody vo výške 203 000 Sk s prísl., ktorú mu spôsobil žalovaný tým, že mu predal osobný automobil, ktorý je v rozpore s uzavretou zmluvou. Automobil mal niekoľko závažných skrytých závad, ktoré sa prejavili po necelom mesiaci užívania a po dvoch mesiacoch sa stal nepojazdným. Navrhol súčasne, aby súd vydal predbežné opatrenie na zabezpečenie dôkazových materiálov a aby poveril znalca na zdokumentovanie väd. Pretože podanie žalobcu nemalo všetky náležitosti stanovené zákonom, súd prvého stupňa mu uznesením zo dňa 27. 12. 2005 uložil, aby podanie v časti o nariadenie predbežného opatrenia upresnil, a to tak, aby popísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce vydanie predbežného opatrenia, uviedol podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Žalobca svoje podanie nedoplnil, zopakoval len to, čo uviedol v návrhu, odvolací súd preto napadnuté uznesenie potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzuje z ust. § 237 písm. f/ O. s. p., pretože mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Nesúhlasí s vydaním rozhodnutia, ktorým bolo jeho podanie odmietnuté s tým, že vytýkané vady boli odstránené, resp. ani nevznikli. Z podania žalobcu je jasné, že sa domáha náhrady škody na vozidle. Súd prvého stupňa žiadal doplniť výšku škody, ktorá však bola dodaná spolu so žalobou v prílohe č. 6, ktorú obsahovala reklamácia vykonaná žalobcom voči žalovanému. Žalobca dodal potrebné upresnenia podaniami z 05. 01. 2006 a 06. 03. 2006. Má za to, že postupom súdu prvého i druhého stupňa bol porušený zákon a súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil konanie, čím žalobcovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva

súdom v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania v zmysle článku Ústavy SR (Ú. z. č. 460/92 Zb. v znení neskorších predpisov), ako aj v súlade s právom na spravodlivý proces zaručený článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z procesného hľadiska je súd povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu – § 1 § 3 O. s. p. Súd na základe podania mohol vytýčiť pojednávanie a prípadné nezrovnalosti odstrániť výsluchom žalovaného priamo na pojednávaní. Zdôraznil tiež, že požiadal o ustanovenie advokáta, ktoré podanie súd nerešpektoval, čím porušil jeho ústavné práva na spravodlivý proces. Pretože z uvedených dôvodov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, navrhuje napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O. s. p.) vec prejednal podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a po zistení, že dovolanie podal účastník konania včas a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný, po preskúmaní uznesenia odvolacieho súdu dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Ak dovolací súd rozhodne uznesením, je proti jeho rozhodnutiu prípustné dovolanie v prípadoch upravených ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., z ktorých ustanovení prípustnosť dovolania v predmetnej veci nemožno vyvodiť.

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolaním proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu. K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených

v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.).

Žalobca dovolanie podal z dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., že odmietnutím jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Za odňatie možnosti konať pred súdom sa považuje taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

O vadu významnú podľa uvedeného ust. § 237 O. s. p. ide len vtedy, ak postup súdu sa prejavil počas konania a išlo o postup v zmysle záväzných právnych predpisov nesprávny.

Z obsahu spisu sa zisťuje, že žalobca podal žalobu o náhradu škody vo výške 203 000 Sk a súčasne návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý návrh na nariadenie predbežného opatrenia súd prvého stupňa potom, ako vyzval žalobcu na odstránenie jeho väd, odmietol a odvolací súd jeho rozhodnutie potvrdil.

Zo spisu je však tiež zrejmé, že žalobca na výzvu súdu prvého stupňa k odstráneniu väd podania, podal tiež žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov a žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov, ktorá bola doručená súdu prvého stupňa 10. 01. 2006.

Z ust. § 30 O. s. p. vyplýva, že účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca na jeho žiadosť zástupcu z radov advokátov, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov, o ktorej možnosti súd účastníka poučí.

Zásadne platí, že ak podá účastník v začatom konaní žiadosť o ustanovenie zástupcu v zmysle § 30 O. s. p., súd musí o nej rozhodnúť predtým, než urobí ďalšie úkony v konaní.

Pretože súd prvého stupňa žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu, o ktorej možnosti tohto ani nepoučil, opomenul a jeho návrh pre neodstránenie väd podania odmietol, uvedeným postupom mu tak odňal možnosť konať pred súdom..

So zreteľom na uvedené je zrejmé, že v predmetnom konaní došlo k procesnej vade, zakladajúcej podľa § 237 písm. f/ O. s. p. prípustnosť dovolania, ktorá vada sa prejavila ako v rozhodnutí súdu prvého stupňa, tiež i v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa podľa § 243b ods. 2, 3 a 4 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. augusta 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L.